

Nr 182

Av herr **von Friesen m. fl.**, om införande i riksdagsstadgan av bestämmelser om utsändning i television från riksdagsdebatter.

Talmanskonferensen har med knappaste tänkbara majoritet medgivit, att televisionsutsändningar får äga rum vid årets remissdebatt.

Man har därigenom givit sken av att skapa en tradition på detta område, vilket måste inge allvarliga betänkligheter. Riksdagen är i främsta rummet ett forum där debatten präglas av ett växelspel mellan olika uppfattningar, men lika väl som det viktiga utskottsarbetet har intern karaktär, får kammardebatterna trots offentligheten i främsta rummet karaktären av intern uppgörelse. Visst talas det för allmänheten, och det är väl inte alltid som inläggen berör vad som är deras huvudsyfte: att övertyga tveksamma kammarledamöter till ett ställningstagande. En remissdebatt lär väl inte ge kamrarnas ledamöter annat än argumentsamlingar för en kommande valkampanj. Att riksdagsdebatten i dag som främsta syfte har att övertyga folk utanför riksdagen må vara en motivering för den spridning av debatten genom televisionen som nu ägt rum.

Ändå måste man ifrågasätta om det är förenligt med den svenska riksdagens värdighet att ge utrymme åt dylika spektakel. Här införes nu vid ett visst tillfälle tidsbegränsning. Speciella arrangemang som förrycker debattordningen vidtages för att gruppleddare och regeringsledamöter skall få tillfälle uppträda vid de tidpunkter, som ur sändningssynpunkt är lämpligast. Talarna är fullt medvetna om att de enbart riktar sig till allmänheten, och inläggen blir i sin förenkling av svåra problemställningar ett alltför torftigt arbetsmaterial för de tysta och lyssnande riksdagsledamöterna. Det påstås, att den svenska riksdagsdebatten är tråkig. Det är sant, att den icke i fråga om munter spänning kan tävla med underhållningsprogram som »karusellen» eller »kvitt eller dubbelt». Men sammanställda utgör emellertid riksdagens protokoll en imponerande aktsamling av sakligt material. Med bästa vilja i världen kan man inte säga detsamma om de avsnitt, som man vet utsänts i bildradion.

Att återgivande i ljudradio bör få förekomma skall icke här ifrågasättas. Detta verkar mindre störande på debattens karaktär av i främsta rummet intern överläggning. Televisionen må under nuvarande förhållanden förbehållas andra former av politisk aktivitet än direkt utsändning av kammar-

debatter. I den kommande valrörelsen kommer väl för första gången televisionen att spela en avgörande roll, när det gäller opinionsbildningen. Detta må anses tillräckligt. Direktsändningar från kammardebatterna bör ej tills vidare få förekomma.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att frågan om och i vad mån televisionsutsändningar må förekomma vid riksdagsdebatter måtte regleras i riksdagsstadgan samt att konstitutionsutskottet måtte utarbeta härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 26 januari 1960

Bertil von Friesen

Harald Hallén

Nils G. Fröding

Henrik Munktel

Nr 183

Av herr **Andersson** i Linköping m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till utlandssvenskarnas förening.

(Lika lydande med motion nr 151 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1960

Ingemar Andersson
i Linköping

Gunnar Heckscher

Manne Ståhl

S. G. W. Wahlund